ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων

Ἦχος α'
Πανεύφημοι Μάρτυρες

Τὸ ζεῦγος τὸ ἅγιον Χριστοῦ, ξυνωρὶς ἡ ἔνθεος, τὸ τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, μέγιστοι Μάρτυρες, οἱ τὴν θείαν ζεύγλην, ἐν βασάνοις στέρξαντες, καὶ μάστιγας τυράννων μὴ πτήξαντες, καὶ νὺν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μορφὴ ἀστραπτούση ὦ σεμνή, Μαῦρα παμμακάριστε, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὄψεις ἠμαύρωσας, τοῦ δεινοῦ τυράννου, καὶ Θεῷ ἀσπασμοὶς τριχῶν τῶν σῶν, ναφανδόν προσωμίλησας, ἐντεῦθεν ἔφλεξας, τῶν λεβήτων ἐν τοῖς βράσμασι, τοῦ Βελίαρ, τὴν κάραν τὴν ἄδικον.

Ἰσχὺϊ Τιμόθεε ψυχῆς, καὶ καρδίας ὅλης σου, Θεὸν τιμῶν τὸν ὑπέρτιμον, πυρὶ φλεγόμενος, καὶ τοὶς ὀβελίσκοις, εἴληφας φωνῆς Θεοῦ, καρδίας ἐν ὠσὶ τὴν τερπνότητα, καὶ ἐν κρεμάσματι, ἀντιστρόφῳ πρὸς οὐράνιον, δρόμον τρέχων, τὸ στέφος εἰσδέδεξαι.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον
Ταχὺ Προκατάλαβε

Τιμόθεον σήμερον σὺν τὴ συνάθλω πιστοί, συζύγω τιμήσωμεν Μαῦρα τὴ νύμφη Χριστοῦ, τὴν τούτων γεραίροντες, εὔτολμον καρτερίαν, Οὗτοι γὰρ σταυρωθέντες, ἴχνεσι τοῦ σφαγέντος, ἠκολούθησαν πόθω, καὶ πάντων τὰς ἁμαρτίας Σταυρῷ προσηλώσαντος.

Καὶ νύν... τῆς Ἑορτῆς

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Τιμοθέου Μαύρας τε τοὺς πόνους σέβω.
Ποίημα Ἰωσηφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. β'
Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

Τῶν ἱερῶν ἀθλοφόρων τὴν ἱεράν, καὶ σεπτὴν πανήγυριν, ὁ λαὸς ὁ ἱερός, Ἱερῶς τιμήσωμεν αὐτῶν, ταὶς δεήσεσι δεινῶν ὅπως ῥυσθείημεν.

Ἱερονίκους στεφάνους παρὰ Χριστοῦ, εἰληφέναι σπεύδοντες, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζήν, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες σαφῶς, ἠρετίσαντο, διὸ δόξης ἐπέτυχον.

Μὴ δειλιάσαντες πόνους τοὺς τῆς σαρκός, μὴ κολάσεις πτήξαντες, μὴ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, ἀθλοφόροι Μάρτυρες Χριστόν, ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς ἀνεκηρύξατε.

Θεοτοκίον

Ὁ ὑπερούσιος Λόγος οὐσιωθείς, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐθεούργησεν ἡμᾶς, καὶ φθορᾶς ἐρρύσατο Ἁγνή, διὰ τοῦτό σε πιστῶς ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ

Θεοῦ τὰς βίβλους τῷ λαῷ, ἱερῶς ὑπανοίγων, καὶ φωτίζων καρδίας, στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, Τιμόθεε τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, χαίρων ἐπιβέβηκας.

Ἐνθέῳ πόθῳ τὴν ψυχήν, πυρπολούμενος Μάρτυς, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσωμίλεις καρτερῶς, διὸ σὲ ἡ τοῦ Χριστοῦ, θεία δρόσος, μάκαρ ἐπανέψυχεν.

Ὁ νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, λαμπρυνόμενος Μάρτυς, οὐκ ᾐσθάνετο ὅλως, τῶν σιδήρων τὰς δεινάς, προσψαύσεις διὰ πυρός, γινομένας, ἔνδοξε Τιμόθεε.

Θεοτοκίον

Ὑπάρχων φύσει ἀπαθής, ὁ Υἱός σου Παρθένε, προσελάβετο σάρκα, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν, καὶ διὰ πάθους Σταυροῦ, τῶν παθῶν με, ἄχραντε ἐρρύσατο.

Ὁ Εἱρμὸς

«Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου».

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Τιμήσαντες Θεόν, ἀπημαύρωσαν πλάνην, Τιμόθεος σαφῶς, καὶ ἡ ἔνδοξος Μαῦρα, καὶ πᾶσαν ὑπομείναντες, οἱ πανένδοξοι βάσανον, ἐλαμπρύνθησαν, ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου, καὶ γεγόνασι, συλλειτουργοὶ τῶν Ἀγγέλων, οὓς πίστει δοξάσωμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Ὠδὴ δ'

Χριστός μου δύναμις

Μεγίστην εὔκλειαν, ἐπιποθήσαντες, ἠξιώθητε ταύτης, τέκνα φωτός, θείου χρηματίσαντες, Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Ἁγίων τάγμασι, συναριθμούμενος, καὶ εὐήκοα ὦτα πρὸς θεϊκούς, νόμους ἔχων ἔνδοξε, τὰς διατρήσεις σταθερῶς, ἐκαρτέρησας Τιμόθεε.

Ὑψοῦντες ξύλῳ σε, οἱ ματαιόφρονες, προσβαρύνουσι λίθῳ τὴν κεφαλήν, ἔνδοξε Τιμόθεε, ἀλλ' ἐδυνάμου σὲ Χριστός, θείῳ πάθει σεμνυνόμενον.

Ῥεόντων ἄστατον, φορὰν Μακάριοι, ἐβδελύξασθε ὄντως, καὶ ἑαυτούς, πόνοις ἐξεδώκατε, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθά, διὰ τούτων κληρωσάμενοι.

Θεοτοκίον

Ἁγνείας σκήνωμα, κατοικητήριον, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, καὶ Προφητῶν, πάντων περιήχημα, θεοχαρίτωτε Ναέ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἰκτίρησον.

Ὠδὴ ε'

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ

Συζύγου Μαῦρα φωτοειδεῖς, λόγους ἠκροάσω εὐμενῶς, καὶ τὴν ζοφώδη κακόνοιαν, ἀπορριψαμένη φῶς ἐχρημάτισας, διὰ τοῦ μαρτυρίου θεομακάριστε.

Τῷ θείῳ Πνεύματι σεαυτήν, Μαῦρα θωρακίσασα σεμνή, πρὸς συμπλοκὴν τοῦ ἀλάστορος, χαίρουσα ἐξῆλθες, καὶ τοῦτον ἔτρεψας, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους Μάρτυς ἀπείληφας.

Ἕνα σὲ Κύριον Ἰησοῦν, καθομολογοῦσα ἡ Σεμνή, χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντα, τέμνεται δακτύλους χειρὸς τὴν ἄδικον, ἀνδρείως τιμωρίαν καθυποφέρουσα.

Θεοτοκίον

Τὴν καταιγίδα τῶν λογισμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, τῶν πειρασμῶν τὸ κλυδώνιον, κόπασον Παρθένε θεοχαρίτωτε, καὶ σῶσόν με ὑμνοῦντα τὰ μεγαλεῖά σου.

ᾨδὴ ϛ'

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ ἱστίῳ τοῦ Σταυροῦ, πνευματικῶς πτερούμενοι, τῶν πειρασμῶν τὸ πέλαγος ἀβλαβῶς, ἐν πίστει παρέδραμον, καὶ πρὸς θείους λιμένας ἀνεπαύσαντο.

Ὑφάψαντες λέβητα, ἐν αὐτῷ σὲ τὸν Χριστόν, ὁμολογοῦσαν ῥίπτουσιν, οἱ δυσσεβείς, ἀλλ' ἔμεινας ἀβλαβής, τὴν δρόσον τοῦ Πνεύματος, εὑραμένη σὲ Μαῦρα ἀναψύχουσαν.

Στρεβλούμενοι Μάρτυρες, πάσας στρέβλας τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρείως διελύσατε, καὶ τὴ ἀγάπη τέλεον τοῦ Χριστοῦ, ψυχὰς συνεδήσατε, τῆς σαρκὸς ἀποθέσει παναοίδιμοι.

Θεοτοκίον

Πανάγαθε Δέσποινα, τὸν πανάγαθον Θεόν, ἡ ἐν σαρκὶ κυήσασα, κεκακωμένην πάθεσι τὴν ἐμήν, καρδίαν ἀγάθυνον, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί, Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε».

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγ. Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Στίχοι

- Ἥλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν Σταυρῷ πάλαι,
- Ἥλωσε καὶ νὺν Μαῦρα σὺν Τιμοθέῳ.
- Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτη τανύθη ἅμα Μαῦρα.

Τῇ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Διοδώρου καὶ Ῥοδοπιανοῦ διακόνου.

Στίχοι

- Ῥοδοπιανῷ καὶ Διοδώρῳ ῥόδα,
- Ἡ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πλῆκται λίθοι.

Τῇ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ σημειοφόρου (θαυματουργοῦ), Ἐπισκόπου Ἄργους.

Οἱ ἅγιοι εἴκοσιν ἑπτὰ μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾨδὴ ζ'

Δροσοβόλον μὲν

Οὐκ ᾐσθάνου ταὶς λαμπάσι παναοίδιμε, φλογιζομένη πάντοθεν, πὺρ ἐγκάρδιον, τὴν ἀγάπην, φέρουσα Χριστοῦ, καὶ τούτῳ βοῶσα ἐμμελῶς, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπωσάμενος, κακίας ὦ Τιμόθεε, ἐκαρτέρησας, ὀφθαλμῶν πηρώσεις τὸν Χριστόν, καρδίας τοὶς ὄμμασιν ὁρῶν, καὶ μελῳδῶν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες θεῖοι Μάρτυρες, τῶν ἄνω δὲ τὴν οἴκησιν, κληρωσάμενοι, ἱεραῖς τιμάσθωσαν ᾠδαίς, βοῶντες ἀπαύστως σὺν ἡμῖν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ὑπερύμνητε Παρθένε, ὑπερύμνητον Θεὸν ἀποκυήσασα, τοὺς ὑμνούντάς σε, κοινωνοὺς ἀνάδειξον φωτός, καὶ ῥύσαι γεέννης καὶ φλογός, καὶ πάσης βλάβης τοῦ ἐχθροῦ ταὶς ἱκεσίαις σου.

Ὠδὴ η'

Ἐκ φλογὸς τοὶς ὁσίοις

Συντηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Παντοκράτορος, ἀνομούντων τῶ κράτει οὐχ ὑπεκύψατε, σέβας πονηροῖς, οὐκ ἐνείματε δαίμοσι, Μάρτυρες γενναῖοι, Κυρίου κληρονόμοι.

Συζυγία ἀρίστη σαφῶς συνδούμενοι, τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, ἤρατε ὁμοῦ, ἐπαυχένιον Μάρτυρες, καὶ ταὶς τῶν Μαρτύρων, συνήφθητε ἀγέλαις.

Ἐπὶ ξύλου ταθέντες σταυροῦ Πανεύφημοι, ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἐξεικονίσατε, πάθος τὸ σεπτόν, τοῦ παθόντος βουλήματι, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βιαιότατον ὄντως θάνατον Ἅγιοι, παραστάσει τῶν πόνων καθυπεμείνατε, ἄπονον διό, πρὸς ζωὴν μετετέθητε, ἀνυμνολογοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὡραιώθης Παρθένε ἀποκυήσασα, ὡραιότατον κάλλει Χριστὸν τὸν Κύριον, θείαις τοὺς πιστούς, ἀγλαϊαις φαιδρύνοντα, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐκ φλογὸς τοὶς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας, ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνω τῶ βούλεσθαι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὠδὴ θ'

Θεὸν ἀνθρώποις

Ἰδεῖν τὴν δόξαν κατηξιώθητε, τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος δι' οἶκτον Πανεύφημοι, τοὺς αὐτοῦ γὰρ νόμους ἐφυλάξατε, καὶ κοινωνοὶ τῶν τούτου, παθημάτων γεγόνατε, ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς ἡμᾶς γεραίρομεν.

Ὡρῶν ἰσάριθμον διηνύσατε, μέτρον Σοφοί, νυκτῶν καὶ ἡμερῶν προσκαλούμενοι, τοῦ δι' οἶκτον Σταυρῶ ὁμιλήσαντος, ὃν καθομολογοῦντες πάντων δεσπόζοντα, τούτου ἐν χερσί, τὰ ἑαυτῶν πνεύματα ἔθεσθε.

Στρατὸς Ἀγγέλων χορὸς μακάριος, τῶν Προφητῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Ὁσίων τε, τὴ ἀνόδω ὑμῶν ἐπεκρότησε, πάντων δὲ ὁ Δεσπότης, στέφει κατέστεψε, Μάρτυρες ἡμᾶς νικητικῶ ὡς ὑπεράγαθος.

Ἡμῖν τοὶς πόθω ὑμᾶς γεραίρουσι, καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν ἐπιτελοῦσι πανήγυριν Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι, λύσιν ἁμαρτημάτων, βίου διόρθωσιν πάντων τε δεινῶν ἀπαλλαγὴν σοφοὶ αἰτήσασθε.

Θεοτοκίον

Φωτὶ τῶ σῶ μὲ Θεοχαρίτωτε, ἐν γυναιξὶ Παρθένε καταλάμπρυνον δέομαι, καὶ πυρὸς αἰωνίου μὲ λύτρωσαι ὅπως σὲ μεγαλύνω, ὅπως δοξάζω σε, ὅπως κατὰ χρέος, ἀνυμνῶ τὰ μεγαλεία σου.

Ὁ Εἱρμὸς

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοίς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταίς οὐρανίαις, στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν».

Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ καὶ Ἀπολυσις.